

Opinnäytetyö (AMK)

Liiketalous

Taloushallinto

2012

Juha Kauri

TUONTI JA ULKOMAILTA OSTAMINEN

– opas yksityiselle kuluttajalle ja pienyrittäjälle

TURUN AMMATTIKORKEAKOULU
TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

OPINNÄYTETYÖ (AMK) | TIIVISTELMÄ

TURUN AMMATTIKORKEAKOULU

Liiketalous | Taloushallinto

Toukokuu 2012 | 40

Ohjaaja: Hanna Kärkkäinen

Juha Kauri

TUONTI JA ULKOMAILTA OSTAMINEN – OPAS YKSITYISELLE KULUTTAJALLE JA PIENYRITTÄJÄLLE

Opinnäytetyön tarkoituksena on olla opasmuotoinen perustason tietopaketti ulkomailta ostamista ja maahantuontia harjoittaville yksityisille kuluttajille ja pienyrityksille. Työssä on käytetty lähteinä viranomaistietolähteitä, taloushallinnon kirjallisuutta ja tutkimuksia. Useimmin opinnäytetyössä ilmenevät viranomaislähteet ovat Tulli ja Verohallinto.

Opinnäytetyössä käydään läpi ulkomailta tilaamisen nykytilanne ja viimeaikainen kehitys Suomessa. Lisäksi käsitellään arvonlisävero ja sen erot kuluttajan ja pienyrityksen välillä, sekä erot Euroopan unionin sisä- ja ulkopuolelta tuonnissa. Työssä käsitellään myös tulli ja tullaus. Tullimaksujen muodostumisesta opinnäytetyössä on muutamia esimerkkejä. Opinnäytetyössä käydään läpi myös mahdollisia rajoituksia, kieltoja ja määräyksiä liittyen ulkomailta ostamiseen. Työn lopulla käsitellään vielä erilaisia maksuvälineitä, toimitustapoja, näiden hyviä ja huonoja puolia, sekä keskitytään hieman kuluttajansuoja-asioihin.

Opinnäytetyössä käsiteltäviä aihealueita on lähestytty siten, että ne luovat tietoperustan tuonnista ja ulkomailta ostamisesta aivan vasta-alkajan lähtötasolta. Kaikkia mahdollisia tilanteita ei siis ole eritelty, vaan työssä käsitellään prosessin yleistettävissä olevat päämekanismit. Näiden tietojen pohjalta ja ohjeistamana tuojan tai ulkomailta ostajan suosittelaankin tarvittaessa kääntyvän viranomaisten puoleen erityistapausten lisätietoja varten.

ASIASANAT:

yhteisöhallinto, tuonti, maahantuonti, arvonlisävero, tulli, verkkokauppa, kuluttajansuoja

BACHELOR'S THESIS | ABSTRACT

TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Business | Financial Management

May 2012 | 40

Instructor: Hanna Kärkkäinen

Juha Kauri

IMPORTING AND PURCHASING FROM ABROAD – A GUIDE FOR CONSUMERS AND SMALL BUSINESSES

The aim of this thesis is to be a basic guide for consumers and small businesses regarding purchasing from abroad and importing. The source material that has been used is from the authorities' web sources, financial management literature and research data. The central information sources in the thesis are the Finnish Customs (Tulli) and the Finnish Tax Administration (Verohallinto).

The topics examined in the thesis are the state of purchasing from abroad in Finland today and its recent development. Also, value added tax and its differences between a consumer and a small business, and between the EU and the rest of the world are discussed. The thesis focuses on customs practices and there are a few examples where the calculation of customs fees is clarified. Limitations, prohibitions and regulations regarding purchasing from abroad and importing are also researched in the thesis. Lastly, different means of payment and methods of delivery with their positive and negative aspects are investigated with some consumer protection information.

The approach of the subject matter in the thesis is from the grassroots level up by forming basic understanding about importing. Every possible situation is therefore not analyzed as the main interest lies in the generalizable processes of importing. Based on this information and guided by it, the importer is thus advised in special cases to inquire further information from the authorities if needed.

KEYWORDS:

intra-community acquisition, import, value added tax, customs, electronic commerce, consumer protection

SISÄLTÖ

KÄYTETYT LYHENTEET JA SANASTO	6
1 JOHDANTO	7
2 TILANNE SUOMESSA	9
2.1 Miksi ostaa verkkokaupasta?	9
2.2 Miksi ostaa ulkomailta?	11
3 VEROTUS	12
3.1 Tuonti EU:n vero- ja tullialueelta	13
3.2 Tuonti EU:n veroalueen ulkopuolisesta EU:sta	19
3.3 Tuonti EU:n ulkopuolelta	20
4 TULLI	22
4.1 Tavarán tullaaminen	22
4.2 Tullin ja verojen laskeminen	26
5 RAJOITUKSET, KIELLOT JA MÄÄRÄYKSET	28
6 OSTAJAN OIKEUDET	30
6.1 Maksutavat	30
6.2 Toimitustavat	33
6.3 Kuluttajansuoja	35
7 LOPUKSI	37
LÄHTEET	38

KUVAT

Kuva 1. Yhteisöhankinta, yhteisömyynti, maahantuonti ja vienti ulkomaille	13
Kuva 2. Arvonlisäverotunnisteen muodostuminen.	15
Kuva 3. Kolmikantakauppa.	16
Kuva 4. Ostajan ilmoitusvastuu kolmikantakaupassa.	18
Kuva 5. Esimerkki lähetyksen päälle liimattavasta tulliselvityksestä, johon myyjä on merkinnyt lähetyksen sisällön ja arvon.	21
Kuva 6. Suosituimpien tuotteiden maahantuontiverot EU:n ulkopuolisesta maasta.	25

KÄYTETYT LYHENTEET JA SANASTO)

ALV-numero	Arvonlisäverotunniste
Eta-alue	Euroopan talousalue, EU + Norja, Islanti, Liechtenstein
CITES	Convention of International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora, Villieläimistön ja –kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskeva yleissopimus
IBAN	International Bank Account Number, tilinumeron kansainvälinen esittämismuoto
BIC	Bank Identifier Code, pankin yksilöivä kansainvälinen tunnus, BIC-koodi tunnetaan myös SWIFT-koodina
SAD-lomake	Single Administrative Document, hallinnollinen yhteisasiakirja
SEPA	Single Euro Payments Area, eurooppalaisten pankkien, Euroopan keskuspankin ja Euroopan komission luoma yhtenäinen euromaksualue

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni aiheena on tuonti ja ulkomailta ostaminen. Työn tarkoitus on selkeästi, järjestelmällisesti ja kokonaisvaltaisesti selittää kyseisen prosessin kulku, siihen liittyvät toimenpiteet ja huomioon otettavat asiat niiden perustasolla. Opinnäytetyön tarkoituksena on soveltaa käytännön oppaaksi niin yksityiselle kuluttajalle, kuin pienyrityksellekin ja samalla erotella niitä mahdollisia eroja, joita nämä osapuolet voivat kohdata ostaessaan ulkomailta.

Tuotteiden ostaminen ulkomailta on verkko-ostamisen helpottumisen seurauksena ollut tasaisessa kasvussa viime vuosina ja valtaosa ostoista kohdistuukin verkko-ostoksiin. Ostot muodostuvat tavarakaupasta, palveluista, sekä sähköisestä sisällöstä. Tietyt tuoteryhmät ovat olleet erityisen suosittuja erinäisistä syistä johtuen. (TNS 2011) Suomen valtio ja tulli ovat reagoineet näihin muutoksiin verotuskäytännöllä ja aloittamalla asiakasta helpottavia palveluita. Käynkin toisessa kappaleessa läpi tätä kehitystä Suomessa ja sen syitä.

Olenainen osa ulkomailta tavaraa ostettaessa ovat verotuskäytännöt ja niiden mahdolliset erot kotimaasta ostamisen verotukseen. Verotuksellisesti merkittäviä eroja on sillä, ostaako tuotteen EU:n veroalueen sisä- vai ulkopuolelta ja teenkin selkeimmän jaottelun näiden alueiden välillä. EU:ssa on lisäksi alueita, kuten Ahvenanmaa, joista ostettaessa verotusmenettelyt poikkeavat normaalista, joten näitä poikkeusalueita on myös syytä tarkastella (Tulli 2011). Opinnäytetyön kolmannessa kappaleessa käsittelen ja selvennän kaikkia näitä verotukseen liittyviä kysymyksiä.

Neljäs kappale koskee tullausta, joka verotuksen rinnalla on toinen hyvin olennainen osa ulkomailta ostamisen prosessia. Kuten verotuksessa, Euroopan yhteisö on myös tullauksessa merkittävä käytäntöjen määrittäjä ja kauppa EU:n sisä- ja ulkopuolelta eroaa tullauksellisesti. Neljännessä kappaleessa selviteään siis esimerkein miten ja missä tilanteissa tullaus tapahtuu.

Tavaroiden tuontiin liittyy myös erinäisiä rajoitteita ja määräyksiä, jotka ostajan tulee ottaa huomioon. Tiettyjen tuotteiden tuontiin tarvitaan erityisiä lupia, niiden tuonti voi olla rajoitettua tai jopa kokonaan kiellettyä. Viidennessä kappaleessa käsittelen näitä rajoituksia ja erittelen joitakin tuoteryhmiä, joita ne koskevat.

Lopuksi tarkastelen opinnäytetyössä ostotapahtuman käytännön prosesseja. Miten ulkomaan ostokset tavallisesti maksetaan ja miten tavaran saa halutesaan aina kotiovelle saakka? Tarkastelen myös kuluttajansuojakysymyksiä ja sitä millaisia oikeuksia kuluttajalla on ongelmatapauksen sattuessa.

Kiinnostuin tekemään opinnäytetyöni ulkomailta ostamisesta, koska olen huomannut, että kuluttajat arkailevat tavaran ostamista varsinkin ulkomaisista verkkokaupoista. Ostoprosessia voidaan pitää epäselvänä ja mutkikkaana. Myös mahdolliset verot ja tullimaksut, sekä tullissa asioiminen voi pelottaa kuluttajaa, joka ei ole tutustunut aiheeseen. Olen itse tilannut tavaroita eri puolilta maailmaa ja huomannut sen olevan hyvin selkeää ja helppoa, kunhan on selvillä tiettyistä perusasioista, joiden perusteella kauppiaat ja viranomaiset toimivat. Tämä opinnäytetyö on tehty selventämään nämä perusasiat.

Käytän opinnäytetyössä pääasiassa internetistä löytyviä viranomaislähteitä. Useimmin ilmenee Tullin ja Verohallinnon lähdeviitteitä. Nämä lähteet ovat opinnäytetyöhön parhaita, koska näillä viranomaisilla on parhaat tiedot kyseisistä asioista. Käytäntöihin ja säännöksiin tulee myös jatkuvasti jonkin verran muutoksia, jolloin kirjalliset lähteet eivät välttämättä pysy aiheesta niin hyvin ajan tasalla. Esimerkiksi viime vuosina vahva palveluiden sähköistyminen on esimerkki tällaisesta kehityksestä. Käytän myös kirjallisia lähteitä tiettyjen muuttumattomien ulkomaankaupan perusasioiden selventämiseen.

2 TILANNE SUOMESSA

Verkkokauppa on ollut Suomessa viime vuosina kasvussa. Internetin jokapäiväistymisen, verkkokauppojen yleistymisen, EU:n ja yhteiseurooppalaisen vaalutan myötä netistä tuotteiden ostaminen on tullut helpoksi, nopeaksi ja kannattavaksi tavaksi tehdä kauppaa. Verkkokaupan edut verrattuna kivijalkakauppoihin ovat moninaiset ja sen vuoksi niiden käyttö on ollut viime vuosina yhä suositumpaa.

2.1 Miksi ostaa verkkokaupasta?

Verkkokauppojen etu on helppokäyttöisyys: selkeästi esillä olevista tuotteista on helppo valita haluamansa, siirtää ne ostoskoriin ja suorittaa maksu muutamalla napinpainalluksella. Verkkokauppa on aina auki eikä noudata aukioloaikoja tai juhlapyyhiä. Ostamisen voi tehdä omasta kodistaan, minä päivänä ja mihin kellonaikaan tahansa. Tilaamansa tuotteet saa suoraan kotiovelle tai ainakin lähipostiin saakka. Jos tilataan sähköisiä hyödykkeitä tai palveluita, ovat ne asiakkaan käytössä välittömästi. Verkkokaupan kasvua vauhdittavatkin suomalaisten lisääntyneet myönteiset kokemukset verkko-ostamisesta (TNS 2011).

Ostajan näkökulmasta verkkokaupan ehdoton etu on myös tuotevalikoiman laajuus. Verrattuna asiakkaan ulottuvilla olevien kivijalkakauppojen tarjontaan, voi verkkokauppojen valikoima olla huomattavasti suurempi. Verkkokauppa ei myöskään syrji ostajaa hänen maantieteellisen sijaintinsa vuoksi, joten sivuseudullakin asuvan asiakkaan ulottuvilla ovat samat tuotteet kuin ydinkaupungin asukilla. Tuotevalikoimaa voi selata yhden kaupan sisäisesti tai saumattomasti hypätä seuraavan verkkokaupan valikoimiin. Kivijalkakaupoissa tämä mahdollisuus riippuu aina siitä, kuinka paljon tietyn tuotevalikoiman kauppaja on fyysisesti ostajan mahdollisuuksien ulottuvilla. Esimerkiksi juuri Suomen kokoisessa maassa tiettyjen tuoteryhmien ja paikkakuntien kohdalla tämä valinnanvapaus voi olla äärimmäisen pieni tai sitten sitä ei ole ollenkaan.

Myös vertailtavuus on verkkokaupan asiakkaan suuri etu. Kauppojen, tuotteiden ja hintojen nopea vertailu toistensa kanssa on helppoa. Internetin suoma kaksisuuntainen vaikuttaminen ja yhteisöllisyys ovat mahdollistaneet asiakkaiden kokemusten jakamisen ja julkittomisen. Kauppojen arvosteluille on omistettu omia verkkosivuja. Siispä keskustelufoorumeilla ja kommenttipalstoilla niin huonot kuin hyvätkin kokemukset kauppiaista tulevat vahvasti esille. Pääasiassa normina kuitenkin on, kuten fyysisissäkin kaupoissa, että kaupanteko sujuu hyvin, eikä verkkokaupoista ostamista tarvitse pelätä. Kuluttajansuojasta kerron enemmän opinnäytetyön kuudennessa kappaleessa. Itse kauppojen lisäksi myös tuotteiden ja niiden hintojen vertaileminen keskenään on verkkokaupoissa helppoa. Vertailua voi tehdä samanaikaisesti vaikka useamman tuotteen välillä. Kivijalkakaupassa tällaista mahdollisuutta ei ole. Helpon vertailtavuuden vuoksi verkkokaupassa voikin sanoa olevan ostajan markkinat siinä mielessä, että kun kaupan sijainti ei ole este, voi ostaja helposti valita hänelle edullisimman vaihtoehdon myyjien joukosta.

Verkkokaupassa asioivan on silti hyvä tietää mitä on ostamassa, sillä yksilöllistä asiakaspalvelua ei ole tai se on työlästä. Kivijalkakaupan yksilöllisen asiakaspalvelun osittain korvaavat Internetistä löytyvät arviot, kommentit ja suositukset. Verkkokauppoihin on myös tullut entistä enemmän audiovisuaalista materiaalia, kuten videoita ja animaatioita, helpottamaan ostopäätöksen tekoa (Kaupan Liitto 2009). Tuotetietoihin kannattaakin tutustua tarkemmin ja jos haluaa, etsiä niitä vaikka useammasta lähteestä. Tässä mielessä verkkokaupan täysivaltainen hyödyntäminen voi vaatia asiakkailta tiettyä oma-aloitteisuutta ja vaivannäköä, mutta samalla ostajan hyödyt ovat suuremmat verrattuna kivijalkakauppojen vertailun vaivannäköön.

2.2 Miksi ostaa ulkomailta?

Suomalaiset ovat löytäneet myös ulkomaiset verkkokaupat ja niiden tarjonnan. Ulkomaisten verkkokauppojen esiinmarssiin on vaikuttanut kansainvälisen verkkokaupan arkipäiväistyminen, ostajien määrän kasvu ja ostamisen laajentuminen useampiin tuoteryhmiin. Ennen ulkomaisista nettikaupoista tilattiin ehkä vain yhden tuoteryhmän tuotteita, mutta nykyään jo useamman. (Itella 2009) Myös edulliset hinnat ja poikkeuksellisen laaja valikoima ovat houkuttelleet suomalaiset ulkomaisten verkkokauppojen asiakkaiksi (TNS 2010). Tutkimusten mukaan vuoden 2011 tammi–kesäkuussa suomalaiset kuluttivat verkossa 527 miljoonaa euroa, josta ulkomaisen verkkokaupan osuus oli noin 13 prosenttia, vähittäiskaupan 18 prosenttia (Kaupan Liitto 2011).

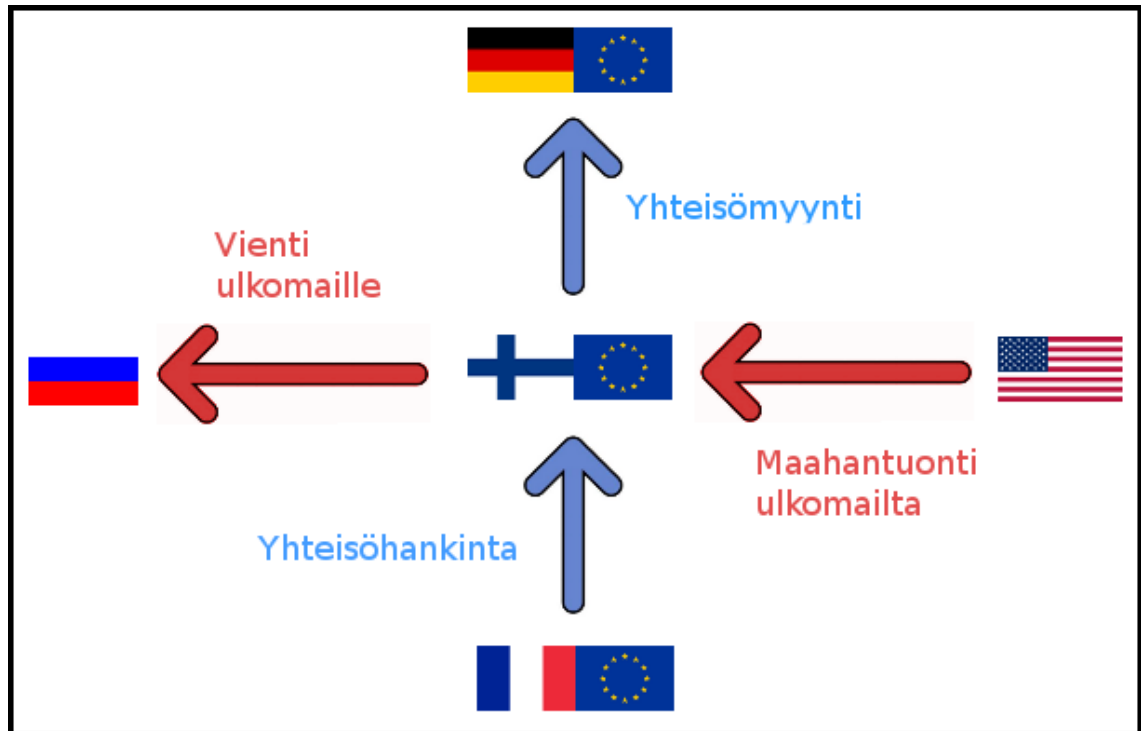
Ulkomaiseen verkkokauppaan pätevät pitkälti samat edut kuin kotimaassakin. Kauppojen ja tuotevalikoiman määrä on kuitenkin kotimaan markkinoihin verrattuna huomattavasti suurempi ja samalla suuret kansainväliset kaupat pystyvät kilpailemaan myös edullisemmin hinnoin. Erityisesti tietyissä erityisalueissa, kuten harrastustarvikkeissa, tarjonta voi olla merkittävästi laajempi.

Kuluttajalla voi kuitenkin suhtautua varauksella ulkomailta ostamiseen. Totutusta poikkeavat maksutavat, kielimuuri, kauppojen ja tuotteiden tuntemattomuus ja luottamuksen puute voivat karkottaa potentiaalisen asiakkaan ulkomaisesta kaupasta. Ostaja voi tuntea kuluttajanoikeutensa heikoiksi tai pitää mahdollista tullausprosessia liian monimutkaisena ja siten pitäytyä tutuissa kotimaisissa myyjissä. On kuitenkin hyvä muistaa, että suuria määriä ja moniin maihin tuotteita myyvien tunnettujen kauppojen kannattaa toimia asiallisesti ja pitää maineensa puhtaana, joten ainakin niistä ostaminen on erittäin turvallista.

3 VEROTUS

Toisesta maasta ostettaessa verot määräytyvät sen mukaan, tehdäänkö ostokset toisesta EU-maasta, EU:n veroalueen ulkopuolelta vai EU:n tullialueen ulkopuolelta (Tulli 2011). Tilauksista voi joutua maksamaan arvonlisäveron, joko 9, 13 tai 23 prosentin verokannan mukaan riippuen tuotteesta. Useimmissa tuoteryhmissä arvonlisävero on 23 prosenttia, mutta esimerkiksi elintarvikkeista arvonlisäveroa maksetaan 13 prosenttia ja kirjoista 9 prosenttia. Tuotteelle lasketaan arvonlisävero, jos tavaran kokonaisarvo on kaikkine kuluineen, mutta ilman arvonlisäveroa, yli 22 euroa. Alle 10 euron arvonlisäveroa ei kuitenkaan peritä. Arvonlisäveron laskemiseen palaan opinnäytetyön neljännessä, tullia käsittelevässä kappaleessa. Tietyistä tuotteista, kuten alkoholista, tupakasta ja nestemäisistä polttoaineista, ostaja joutuu maksamaan myös valmisteveron Suomeen.

Mikäli veroa maksetaan, se tehdään tullausselvityksen perusteella tullissa asioidulla tai huolintayrityksen kautta. Vero lasketaan ostoksen tullausarvon mukaan, eli tavarasta maksettu hinta, johon lisätään kuljetus-, lastaus-, purkaus- ja vakuutuskustannukset, sekä muut kustannukset kuljetussopimuksen mukaiseen ensimmäiseen Suomessa tai EU:n alueella olevaan määränpaikkaan saakka. (Tulli 2011)

Kuva 1. Yhteisöhankinta, yhteisömyynti, maahantuonti ja vienti ulkomaille

Tuonti Euroopan yhteisön alueelta on yhteisöhankintaa ja vienti yhteisön alueelta yhteisömyyntiä. Maahantuonnilla tarkoitetaan Euroopan yhteisön ulkopuolelta tuontia yhteisön alueelle ja viennillä tavarankuljetusta pois yhteisön alueelta (Kuva 1). (Siikavuo 2003, 128–129)

3.1 Tuonti EU:n vero- ja tullialueelta

Yksityishenkilö

Yksityishenkilön tilatessa tavaroita EU:n tulli- ja veroalueelta on ostaminen yksinkertaista ja melko vaivatonta. Valtaosassa tapauksissa myyjä vastaa arvonlisäveron tilittämisestä joko myynti- tai määränpäämaahan, joten ostajan ei tarvitse huolehtia siitä. EU:n tullialueelta ostettaessa ei myöskään tarvitse maksaa

tullimaksuja. Käytännössä EU:sta tilatessa tavara tulee suoraan kauppiaalta asiakkaalle, eikä vero- ja tulliasioista tarvitse huolehtia. (Tulli 2011)

Poikkeuksia on muutamia. Yksityishenkilön ostamasta kuljetusvälineestä kannetaan autoveroa, mutta en tässä opinnäytetyössä perehdy tämän syvemmin ajoneuvojen maahantuontiin. Tietyt tuotteet ovat myös valmisteveron alaisia ja ostajan tulee tehdä niistä asianmukainen ilmoitus kotipaikkansa tullipiirille ja asetettava vakuus suoritettavista valmisteveroista. Lisäksi vastaanotettuaan tuotteet, ostajan tulee antaa tullipiirille neljän arkipäivän kuluessa veroilmoitus, jonka perusteella se tekee verotuspäätöksen ja vero kuitataan maksetuksi vakuudesta. Esimerkiksi alkoholijuomista valmisteveroja kannetaan alkoholipitoisuuden ja tuoteryhmän mukaan. (Tulli 2011)

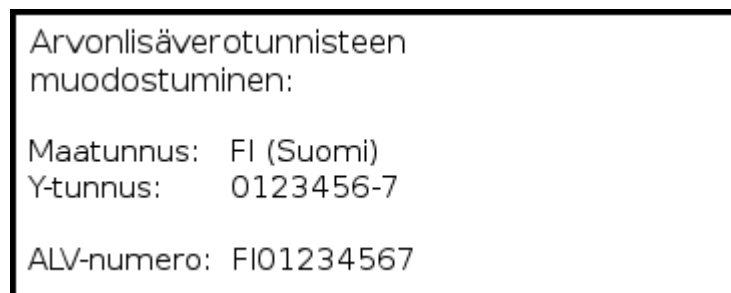
Pienyrittäjä

Yrittäjälle EU:n vero- ja tullialueelta tehtävä tuonti on yhteisöhankintaa. Yhteisöhankinta tarkoittaa irtaimen esineen vastikkeellista hankintaa, kun se kuljetetaan Yhteisön jäsenvaltiosta toiseen tai liikeomaisuuden siirtoa toiseen jäsenvaltioon elinkeinonharjoittajan liiketoimintaa varten (Eskola & Lääkkö 2001, 169). Yrittäjän ei tarvitse tullata yhteisöhankintaa, vaan siitä maksetaan arvonlisävero oman maan verokannan mukaan kausiveroilmoituksella.

Tuotteen verokanta on siis sama kuin vastaavalla tuotteella olisi kotimaan kaupassa. Mikäli yhteisöhankinta tulee vähennyskelpoiseen käyttöön, voidaan hankinnan veroa vastaava määrä käsitellä vähennettävänä verona. Yhteisöhankinnan vähennettävä vero tulee ilmoittaa kausiveroilmoituksella ja se kohdistetaan veron suorittamisvelvollisuutta seuraavalle kalenterikuukaudelle ellei laskua ole saatu jo toimituskuukautena (Vero 2011). Myyntilasku merkitään esimerkiksi ”Alv 0 % (Yhteisömyynti)” tai ”VAT 0 % (Intra-Community Supply)” ja ostaja laskee arvonlisäveron tuotteen ostomaan verokannan mukaisesti. Yhteisöhankinnan veron perusteena on myyjän ja ostajan tavaralle sopima hinta sisältäen kaikki ostajalta perittävät hinnanlisät, mutta ilman arvonlisäveroa. Esimerkiksi

kuljetuskustannukset voidaan verottaa yhteisöhankintana, mikäli ne on sovittu ostajan maksettavaksi.

Yhteisöhankinnalle on muutamia edellytyksiä. Myyjän tulee olla elinkeinonharjoittaja ja ostajan joko elinkeinonharjoittaja tai oikeushenkilö. Tärkeää on myös, että arvonlisäverotunniste ilmenee laskussa. Arvonlisäverotunniste, tai ALV-numero, muodostetaan maatunnuksesta (Suomessa FI) ja numerosarjasta, joka on yrityksen tai yhteisön Y-tunnus ilman kahden viimeisen numeron välissä olevaa väliviivaa (Kuva 2).

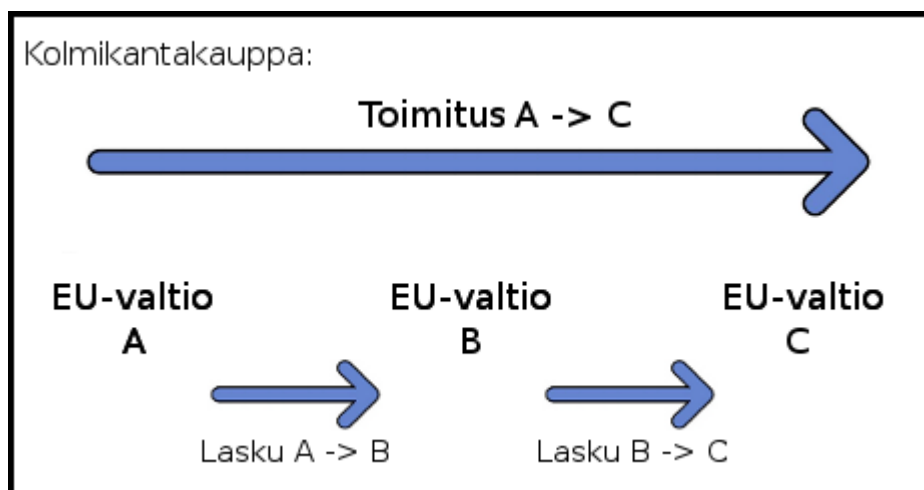
Kuva 2. Arvonlisäverotunnisteen muodostuminen.

Yleisesti voidaan sanoa, että yhteisöhankinta on tapahtunut Suomessa ja verotetaan Suomessa, kun hankinnan kuljetus on päättynyt Suomessa. Lisäksi yhteisöhankinnan katsotaan tapahtuvan Suomessa, jos ostajalla on Suomen arvonlisäverotunniste, vaikka kuljetus olisikin alkanut toisesta EU-maasta ja päätynyt johonkin toiseen EU-maahan kuin Suomeen. (Eskola & Lääkkö 2001, 169–170) Jos suomalainen yritys hankkii siis tuotteen esimerkiksi Ranskasta ja määrää sen kuljetettavaksi yrityksen toimipisteeseen Saksaan, yhteisöhankinta katsotaan tapahtuneen Suomessa, mikäli yritys käyttää kaupassa Suomessa annettua arvonlisäverotunnistetta.

Mikäli yhteisökaupan osapuolet sopivat kaupan purkamisesta ja tavaran palauttamisesta, normaalien yhteisökaupan säännösten soveltamisesta seuraisi se, että tavaran siirto käsiteltäisiin sijaintivaltion lainsäädännön mukaisesti. Palau-

tustilanteessa tämä tarkoittaisi siis ostajan kotimaata. Jotta välttyttäisiin myyjän aiheuttomalta rekisteröitymiseltä arvonlisäverovelvolliseksi, yhteisökaupan purkamisessa sovelletaan yksinkertaistettua menettelyä. Toisessa EU-maassa sijaitsevan tavaran omistusoikeus palautuu myyjälle, eikä ostajan palautusta käsitellä yhteisömyyntinä eikä –hankintana. Myyjä voi menetellä tilanteessa kuin tavaroiden toimittamista toiseen EU-maahan ja niiden palautusta takaisin ei olisi tapahtunut lainkaan. (Vero 2010)

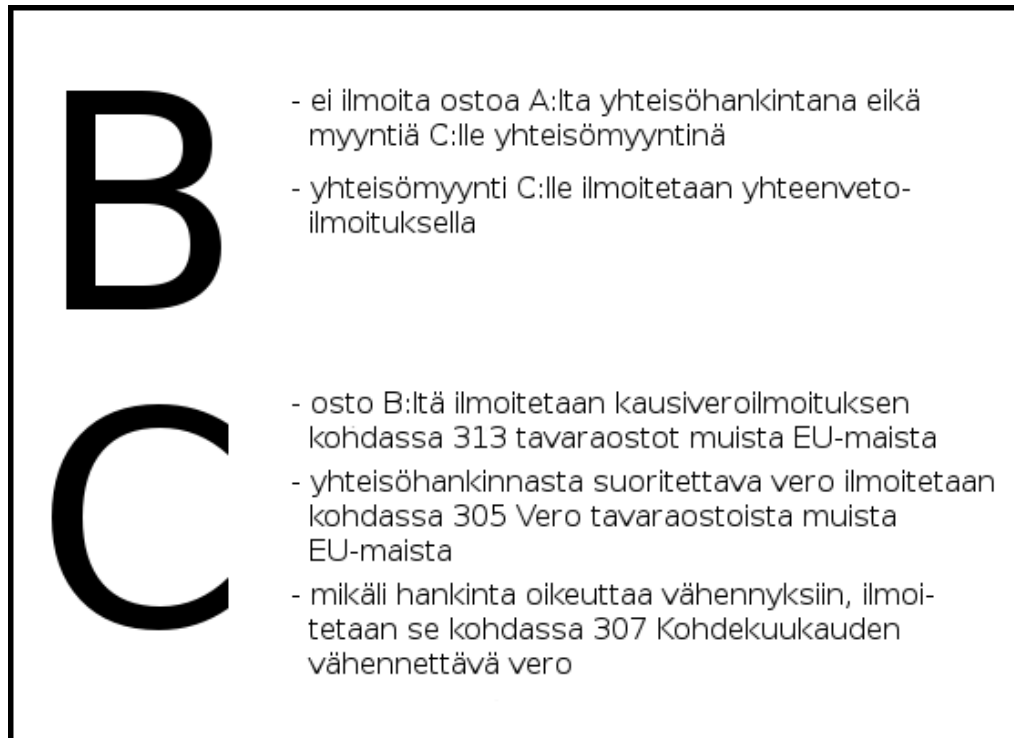
Verovelvollisia yhteisöhankkijoita voivat olla myös elinkeinonharjoittajat ja oikeushenkilöt, joiden toiminta ei muuten oikeuta veronvähennykseen tai –palautukseen. Verovelvollisuus syntyy, jos yhteisöhankintojen veroton arvo kalenterivuoden tai edellisen kalenterivuoden aikana on ylittänyt 10 000 euroa. Tällainen verovelvollisuus yhteisöhankinnoista voi syntyä siis esimerkiksi yleishyödylliselle yhteisölle, jonka toiminta muuten on ei-verovelvollista. (Vero 2010) Tietty yhteisöhankinnat ovat aina verottomia, kuten tilatut sanoma- ja aikakauslehdet.

Kuva 3. Kolmikantakauppa.

Jos kaupassa on mukana kolme eri EU-maassa arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröitynyttä elinkeinonharjoittajaa, kutsutaan kauppa kolmikantakaupaksi. Kol-

mikantakaupassa tavara myydään kaksi kertaa peräkkäin EU:n alueella eri EU-maihin, kolmen eri omassa maassaan arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröityneen kauppiaan välillä. Kolmikantakaupassa ostaja C (Kuva 3) ostaa tavaran myyjä B:ltä, joka ostaa tavaran myyjä A:lta, mutta tavara toimitetaan suoraan myyjä A:lta ostaja C:lle. Tällainen tilanne voi tulla esimerkiksi silloin jos myyjä B:llä ei ole ostaja C:n haluamaa tavaraa ja se täytyy tilata muualta. Yhteisöhankintoja tehdessään yrittäjä voi siis olla ulkomailta ostajana tilanteessa toimija B tai C. Mikäli kaupan kaikki kolme osapuolta ovat arvonlisäverovelvollisia omissa kotimaissaan ja laskumerkinnät täyttävät niille asetetut edellytykset, on kyseessä kolmikantakauppa ja siihen sovelletaan erityismenettelyä. Normaalissa tilanteessa B olisi verovelvollinen tavaran yhteisöhankinnasta ja tavaran myynnistä kuljetuksen päättymisvaltiossa C:lle. Kolmikantakaupan yksinkertaistetussa menettelyssä B:n ei kuitenkaan tarvitse rekisteröityä C:n kotimaahan arvonlisäverovelvollisten rekisteriin, vaan C on veronmaksuvelvollinen kaupasta. B:n tekemä yhteisöhankinta on veroton, kunhan laskuun merkitään tunniste kolmikantakaupasta ”Kolmikantakauppa” tai ”Triangulation”, sekä merkintä omasta ja ostajan (C) arvonlisäverotunnisteesta. C ilmoittaa kaupan yhteisöhankintana. Kolmikantakaupan säännöksiä sovelletaan ainoastaan tässä tilanteessa, joten esimerkiksi tilanteessa, jossa myyntiketjuun sisältyy EU-maan sisäisiä myyntejä tai joku kauppiaista ei ole rekisteröitynyt arvonlisäverovelvolliseksi EU-maassa, ei ole mahdollista soveltaa yksinkertaistettua kolmikantakauppa-menettelyä. (Vero 2010)

Kuva 4. Kolmikantakaupan ostajan ilmoitusvastuu (Vero 2010).

Yhteisökaupassa on muutamia erityistilanteita, joissa tavanomaiset yhteisökaupan menettelytavat eroavat. Käytettyä tavaraa, sekä taide-, keräily- ja antiikkiesineiden ostoa toisesta EU-maasta ei käsitellä yhteisöhankintana mikäli myyjä on kuljetuksen alkamisvaltiossa soveltanut tavarantoimittajan marginaaliverotusmenettelyä vastaavaa menettelyä ja myyntitositteessa on tästä merkintä. Valmisteveron alaiset tavarat, eli alkoholi- ja alkoholijuomaverosta annetun lain (1471/94) 3 §:ssä, tupakkaverosta annetun lain (1470/94) 2§:n 1 momentissa tai nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1472/94) 2§:n 1 momentissa tarkoitetut tavarat, verotetaan kulutusmaassa, eli siinä EU-maassa johon tavarat on lähetetty. (Vero 2010)

3.2 Tuonti EU:n veroalueen ulkopuolisesta EU:sta

Tietyissä poikkeustapauksissa, vaikka ostaja mahdollisesti luulee ostavansa tuotteita EU:sta, sijaitsee kauppa alueella, joka ei kuitenkaan kuulu EU:n vero-

alueeseen. Tämä onkin melko yleistä ja moni suosittu eurooppalainen verkko-kauppa lähettääkin ainakin osan tuotteistansa verotuksellisista syistä veroalueen ulkopuoliselta maaperältä. Tällaisia verkkokauppoja ovat esimerkiksi Ison-Britannian Kanaalisaarilla japanilaiseen Rakuten Groupiin kuuluva Play.com (Jersey) ja The Hut Groupin omistamat Zavvi.com ja TheHut.com (Guernsey ja Jersey). Muita EU:n veroalueen ulkopuolisia alueita ovat Saksassa Helgolandin saari ja Büsingenin alue, Espanjassa Ceuta, Melilla ja Kanarian saaret, Italiassa Livigno, Campione d'Italia ja Luganojärven Italialle kuuluvat vesialueet, Kreikassa Athos-vuori, Ranskassa merentakaiset departementit ja Suomessa Ahvenanmaan maakunta (Tulli 2011). Esimerkiksi Suomessakin suositut ruotsalaiset verkkomyymälät Discshop ja CDON.COM lähettävät osan edullisemmista tuotteistaan Ahvenanmaalta, joka ei kuulu Euroopan yhteisön arvonlisävero- eikä valmisteveroalueeseen, mutta osana Suomea kuitenkin Euroopan yhteisön tullialueeseen ja tulliunioniin. Ahvenanmaalta Suomeen lähetetyt kirje- ja pakettilähettykset ovat verottomia 22 euroon asti, pois lukien alkoholi- ja tupakkatuotteet sekä hajurvedet (Vero 2010).

Mikäli tilauksen arvo ylittää tietyn rajan, tulee ostajan näiltä alueilta tilatuista tuotteista maksaa arvonlisävero ja tarvittaessa valmistevero. Tämä raja riippuu tavaran arvosta ja siitä, mihin arvonlisäverokantaan se kuuluu. Usein kaupat yrittävät helpottaa asiakasta ”kiertämällä” rajoituksia esimerkiksi lähettämällä tuotteet yksitellen, jolloin koko tilauksen arvo ei kohdistu yhteen lähettykseen, tai lähettämällä arvokkaammat tuotteet veroalueen sisällä olevasta varastosta. Esimerkiksi Suomessakin hyvin suosittu Play.com-verkkokauppa lähettää tilauksen jokaisen tuotteen asiakkaalle erikseen. Ulkomailta tilauksiaan tekevän kuluttajan kannattaa siis tehdä pientä tutkimus- ja vertailutyötä eri kauppiaista ja huomioida esimerkiksi veroalueen ulkopuolella sijaitsevat liikkeet hintavertailussa. Varsinkin kalliimpia tavaroita näennäisesti EU:n sisältä tilatessa, tavaran hinta voi olla kuluttajalle lopulta arvonlisäveron jälkeen huomattavasti odotettua korkeampi.

3.3 Tuonti EU:n ulkopuolelta

Tavaran tuomista Euroopan yhteisön ulkopuolelta sen sisäpuolelle kutsutaan maahantuonniksi. EU:n ulkopuolelta tavaraa ostettaessa tavara tullataan ja liiketoimen harjoittajien sekä yksityishenkilöiden maahantuomat tavarat verotetaan, mikäli tilauksen arvo ylittää tietyn summan.

Kun tavara tai rahti on saapunut Suomessa lähimpään tullitoimipaikkaan, ostaja saa siitä saapumisilmoituksen postitse, ellei hän käytä huolintapalvelua, joka huolehtii maahantuontidokumenteista. Saapumisilmoituksessa edellytetään että tavara tulliselvitetään. Seuraavaksi maahantuojan tulee antaa tilauksesta tullilmoitus, jonka voi tehdä sähköisesti internetissä tai SAD-lomakkeella, jonka liitteenä on kauppalasku, tullausarvoilmoitus, tarvittaessa alkuperätodistus sekä muita asiakirjoja tilanteesta riippuen. Tulli-ilmoituksen perusteella ostaja saa tullista tullauspäätöksen, josta ilmenee maksettavan arvonlisäveron määrä ja peruste, sekä tullauspäivä. Tuote luovutetaan tullista asiakkaalle, kuin hän on suorittanut maksun tullista ja arvonlisäverosta.

Verovelvollinen ostaja voi vähentää vähennykseen oikeuttavaan liiketoimintaan maahantuodun tavaran arvonlisäveron. Vähennysoikeuden edellytyksenä on tullauspäätös ja siihen liittyvät asiakirjat. Maahantuodun tavaran arvonlisäveron saa vähentää samana kuukautena kuin tullauspäätös on tehty. (Eskola & Lääkkö 2001, 192–194)

Kuva 5. Esimerkki lähetyksen päälle liimattavasta tulliselvityksestä, johon myyjä on merkinnyt lähetyksen sisällön ja arvon.

Tulli poimii lähetyksiä tarkastettavaksi paketin päällä olevan myyjän ilmoittaman arvon perusteella (Kuva 5), sekä osittain sattumanvaraisesti pistokokeena. Monet myyjät pyrkivät säästämään asiakkaidensa tullimaksuja ja ilmoittavat paketin arvon alempana kuin todellisuudessa maksettu summa on ollut. Lähetyksiä merkitään myös lahjaksi, jolla yritetään säästää asiakkaan tullimaksuja. Alle 45 euron arvoisista lahjalähetyksistä, jotka tulevat EU:n ulkopuolelta, ei tarvitse maksaa veroja, mutta tällöin lähetykseen ei saa liittyä minkäänlaista maksua tai kaupallista tarkoitusta. Arvonlisävero ja tulli lasketaan kuitenkin tulli-ilmoituksen kauppalaskun perusteella, joka ostajalla tulee olla esittää noutaessaan lähetystä. Paketin päällä ilmoitettuun arvoon ei siis tullissa asioidessaan voi vedota, eikä lahjaksikaan merkityllä paketilla säästy mahdollisista maksuista.

4 TULLI

Suomen tulli on palvelu- ja lainvalvontaorganisaatio, joka osaltaan turvaa EU:n sisämarkkinoiden häiriöttömän toiminnan, edistää kansainvälisen tavarakaupan sujuvuutta ja varmistaa säännösten noudattamisen, kantaa kansainvälisen kaupan tullit, verot ja maksut, sekä torjuu terveyteen, turvallisuuteen ja Suomen ja EU:n taloudellisiin etuihin kohdistuvia uhkia ja rikollisuutta (Tulli 2009). Tulli valvoo

Suomi on jaettu viiteen tullipiiriin, joissa kaikissa on useampi tullin toimipaikka joissa asioida. Kun ulkomailta toimitettu tavara saapuu Suomeen ja mikäli se tullataan, tapahtuu tämä vastaanottajan lähimmässä tullin toimipaikassa.

4.1 Tavarantoimitus

Yksityishenkilö

Kun Euroopan yhteisön ulkopuolelta toimitettu tavara on saapunut tilaajan lähimpään tullitoimipaikkaan, saa hän siitä saapumisilmoituksen postitse Itella Oyj:n tai Posten Ålandin kautta postilähetysissä tai rahtilähetysissä rahtinkuljettajalta. Saapumisilmoituksesta ilmenee saapumistunnus, saapumispäivä, lähettäjä, vastaanottaja, tavarantoimituksen tiedot ja tavarantoimituksen sijaintipaikka. (Tulli 2011)

Saapumisilmoituksen jälkeen tavarasta on tehtävä tulliselvitys. Tulliselvityksen voi tehdä kolmella tavalla.

- 1) Tulliselvityksen tekeminen Tullin nettipalvelussa

Tulliselvitys tullin nettipalvelussa tehdään kirjautumalla nettipalveluun verkkopankkitunnuksilla osoitteessa <https://asiointi.tulli.fi/asiointi>. Tavarasta kannettavat tulli- ja arvonlisäveromaksut on mahdollista maksaa verkkopankissa välittömästi. Maksamisen jälkeen postilähetykset toimitetaan ostajan kotiin

tai lähipostiin. Rahtilähetykset ovat maksamisen jälkeen noudettavissa rahdinkuljettajan varastosta tulostettua luovutus päätöstä vastaan. (Tulli 2011)

2) Tulliselvityksen tekeminen tullitoimipaikassa

Postilähetykset siirretään pyydettyä tilaajan lähimpään tullitoimipaikkaan, jossa asioimalla tullin ja arvonlisämaksut voi maksaa. Rahtilähetyksestä tilaaja saa ilmoituksen rahdinkuljettajalta ja tekee tulliselvityksen lähimmässä tullitoimipaikassaan. (Tulli 2011)

Tullitoimipaikkaan on otettava mukaan kuvallinen henkilöllisyystodistus sekä kauppalasku, josta käy ilmi tavarain arvo ja määrä, sillä tavaroiden verotus perustuu tavarasta maksettuun hintaan tai arvoon. Maksuvälineinä Tullissa käyvät käteinen, shekki, pankkikortti, Visa, Visa Electron, Maestro ja MasterCard. (Tulli 2011)

3) Huolintayrityksen palveluiden käyttäminen tulliselvitykseen

Saapumisilmoituksessa on ohjeet, mikäli ostaja käyttää asiamiehenään huolintayritystä. Itellan tullauspalveluita hoitaa Postihuolinta ja Ahvenanmaalla Posten Åland. Huolintayrityksen tullaaman lähetysten voi noutaa lähipostista, jossa maksetaan myös tullimaksu ja hinnaston mukainen huolintapalkkio. (Tulli 2011)

Yksityshenkilöiden väliset lahjat ovat verottomia 45 euron arvoon asti. Lahjat eivät saa olla toistuvia, eikä niistä saa olla maksettu minkäänlaista rahallista korvausta. Lahjan arvosta on varauduttava esittämään luotettava selvitys. (Tulli 2011)

Pienyrittäjä

Maahantuojat antaa Tullille tuontitavaran tullin ilmoituksen. Tullin ilmoitusta varten tulee selvittää tavarain tullinimike EU:n TARIC-hakupalvelusta, takistettava mahdolliset tuontikiellot ja –rajoitukset sekä hankittava mahdollisesti tarvittavat

tuontiluvat ennen tavaroiden maahantuontia (Vero 2011). Tulli-ilmoituksen voi antaa kolmella tavalla:

1) Tulli-ilmoituksen antaminen Nettituonti-palvelussa

Maahantuoja voi antaa nettituonti-ilmoituksen internetissä eikä Tullissa asioimista tarvitse tehdä. Verkkoilmoittaminen edellyttää yritykseltä Katso-tunnisteen. Tullauspäätöksen voi maksaa välittömästi verkkopankissa. Tulli- ja arvonlisäveromaksut maksettuaan tilatun tavaran saa lähipostiin tai suoraan yritykseen. Mikäli kyseessä on rahtilähetys, tavarat voi hakea rahtiterminaalista nettipalvelun luovutuspäätöstä vastaan. (Tulli 2011)

2) Tulli-ilmoituksen antaminen SAD-lomakkeella

Tulli-ilmoitus toimitetaan tavaran sijaintipaikkaa lähinnä olevaan toimipaikkaan. SAD-lomakkeen mukaan liitetään tarvittavat asiakirjat kuten kauppalasku ja tarvittaessa tullausarvoilmoitus ja alkuperätodistus. Tulli-ilmoitus on mahdollista täyttää myös Tullin internet-sivuilla ja tulostaa itse jäljentävälle paperille. (Tulli 2011)

3) Tulli-ilmoituksen antaminen sähköisellä EDI-sanomalla

EDI-sanoma on samankaltainen SAD-lomakkeen kanssa, mutta sähköiseen EDI-ilmoittamiseen tarvitaan Tullin lupa. (Vero 2011)

Miten tulli määräytyy?

Tulli on yleensä prosentuaalinen (arvotulli), ja sen määrä vaihtelee tavaroittain ja tuoteryhmittäin. Joistakin tavaroista kannetaan paljoustulli tavaran painon tai kappalemäärän mukaan. Tulli määräytyy sen perusteella, mihin tullitariffinimikkeeseen se on luokiteltu (Kuva 6). Tavarakohtaiset tullitariffit ovat EU:n yhteiset ja ne löytää TARIC-hakupalvelusta. Tavarat ovat erittäin yksityiskohtaisesti eroteltu tullitariffissa, joten periaatteessa samaan tuoteryhmään kuuluvien tavaroiden tullausprosenttien välillä voi olla eroja. Esimerkiksi eri materiaalista valmistetuilla kengillä on eroavat tullausprosentit. Arvonlisävero- ja tullimaksuprosentit

riippuvat siis tuotteen tyypistä ja siitä mihin tullitariffinimikkeeseen se on luokiteltu ja mihin arvonlisäverokantaan se kuuluu.

Tuote	Tulli	Alv
Aurinkolasit	2,9 %	23 %
Auton korin osat	4,5 %	23 %
Auton moottorin osat	2,7 %	23 %
Digitaalikamera tai Digitaalijärjestelmäkameran runko ja objektiiveja	Kameran tai rungon ja yhden objektiivin tulli vapaa	23 %
	– lisäobjektiivit 6,7 %	23 %
Dvd-levyt (musiikki ja elokuva)	3,5 %	23 %
Golf-välineet	2,7 %	23 %
Kengät	nahkaa 8 %, tekstiiliä 17 %	23 %
Kirjat	vapaa	9 %
Kitarat	3,2 %, sähkökitarat 3,7 %	23 %
Kosmetiikka	vapaa tai 6,5 %	23 %
Moottoripyörän osat	3,7 %	23 %
Nahkaiset käsilaukut	3 %	23 %
Nuket	Ihmistä esittävät 4,7 %, muut vapaa	23 %
Nuken osat ja tarvikkeet	vapaa	23 %
Pienoismallit	vapaa tai 4,7 % materiaalista riippuen	23 %
Rannekellot	80 senttiä	23 %
Siiamakalastustarvikkeet	3 %	23 %
Tietokoneet	vapaa	23 %
Vaatteet	12 %	23 %

Kuva 6. Suosituimpien tuotteiden maahantuontiverot EU:n ulkopuolisesta maasta (Tulli 2011).

Tilaukselle myönnetään tuontitullittomuus mikäli tilauksen kokonaisarvo lähetykseluineen on alle 150 euroa. Tämä tarkoittaa sitä, että tilaukselle ei lasketa Tullissa tullia. Arvonlisäveron vastaava arvoraja on 22 euroa, joten arvoltaan tämän alle jääville tavaroille ei lasketa arvonlisäveroa. Arvonlisäverotuksen alarajaa ei kuitenkaan sovelleta tupakkatuotteisiin, alkoholiin, alkoholijuomiin ja hajuvesiin. (Tulli 2011)

Tulliin, arvonlisäveroon ja valmisteveroon sovelletaan 10 euron verolajikohtaista alarajaa. Tämä tarkoittaa sitä, että mikäli verolajin laskettu määrä alittaa 10 euroa, ei maksua veloiteta. Alkoholi- ja tupakkatuotteissa verolajikohtaisia alarajo-

ja ei ole, vaan niistä kannetaan tulli, arvonlisävero ja valmistevero tarvittaessa aina. (Vero 2011)

4.2 Tullin ja verojen laskeminen

Tulli kannetaan tavaran tullausarvosta, joka perustuu tavarasta maksettuun hintaan ja johon on lisätty kaikki toimituskulut kuten vakuutusmaksut ja rahti Euroopan yhteisön rajalle saakka. Arvonlisävero lasketaan tästä kokonaissummasta.

- Esimerkki 1

Ostetaan dvd-levyjä Jersey saarelta. Dvd-levyjien hinta on 31 euroa, minkä lisäksi lähetyksellä on 12 euron postikulut.

- Jersey kuuluu Euroopan yhteisön tullialueeseen, joten tullia ei peritä. Jersey ei kuitenkaan kuulu Euroopan yhteisön arvonlisäveroalueeseen, joten yli 22 euron arvoisesta tilauksesta kannetaan arvonlisävero.
- Lähetyksen arvo arvonlisäveroineen (ALV 23%): $(31 \text{ €} + 12 \text{ €}) \times 1,23 = 52,89 \text{ €}$

Dvd-levyjien kokonaishinnaksi tulisi 52,89 €, mutta koska arvonlisävero on alle 10 euroa (9,89 €), sitä ei laskuteta. Ostaja ei siis joudu maksamaan tilauksesta tullimaksuja.

- Esimerkki 2

Ostetaan nahkainen käsilaukku Venäjältä. Käsilaukun hinta on 70 euroa, minkä lisäksi lähetyksellä on 14,50 euron postikulut

- Lähetykselle ei lasketa tuontitullia, koska tavaran kokonaisarvo ei ole yli 150 euroa. Lähetykselle lasketaan arvonlisävero, koska tavaran kokonaisarvo on yli 22 euroa.
- Lähetyksen arvo arvonlisäveroineen (ALV 23%): $(70 \text{ €} + 14,50 \text{ €}) \times 1,23 = 103,94 \text{ €}$

Käsilaukun kokonaishinnaksi tulee 103,94 € eli ostajalle lankeaa tullissa maksettavaa arvonlisäveroa 19,44 €.

- Esimerkki 3

Ostetaan polkupyörän sisärenkaita Yhdysvalloista. Renkaiden hinta on 223,50 euroa, minkä lisäksi lähetyksellä on 29,50 euron postikulut.

- Lähetykselle lasketaan tuontitulli, koska tavaroiden kokonaisarvo on yli 150 euroa. Lähetykselle lasketaan arvonlisävero, koska tavaroiden kokonaisarvo on yli 22 euroa.
- Etsitään TARIC-hakupalvelusta mihin tullitariffinimikkeeseen polkupyörän sisärenkaat on lajiteltu (Euroopan komissio 2012).
- ✓ VII JAKSO MUOVIT JA MUOVITAVARAT; KUMI JA KUMITAVARAT
- ✓ 40 RYHMÄ KUMI JA KUMITAVARAT
- ✓ 4013 Sisärenkaat, kumia
- ✓ 4013 20 – jollaisia käytetään polkupyörissä
- ✓ Kolmansien maiden tulli 4,00%
- ✓ Lähetyksen arvo tullin kanssa: $(223,50 \text{ €} + 29,50 \text{ €}) \times 1,04 = 263,12 \text{ €}$, tulli maksetaan koska se on yli 10 euroa
- ✓ Lähetyksen arvo arvonlisäveroineen (ALV 23%): $263,12 \text{ €} \times 1,23 = 323,64 \text{ €}$

Sisärenkaiden kokonaishinnaksi tulee 323,64 € eli ostajalle lankeaa tullissa maksettavaa 70,64 €.

5 RAJOITUKSET, KIELLOT JA MÄÄRÄYKSET

Maahantuontiin liittyy erilaisia rajoituksia kieltoja ja määräyksiä. Nettikaupoissa voi olla tarjolla paljon sellaisia tuotteita, joiden maahantuontia on joko Suomen tai EU:n tasolla rajoitettu. Ostajan kannattaa ottaa näistä selvää ennen kaupan-tekkoa, jotta ikäviä yllätyksiä esimerkiksi tullissa ei syntyisi.

Tuoteväärännösten maahantuonti on kokonaan kiellettyä. Tähän ryhmään kuuluvat tavaramerkin haltijoita loukkaavat piraattituotteet, sekä tekijänoikeutta loukkaavat tallenteet, kuten cd-, dvd- ja tietokoneohjelmistotallenteet. (Tulli 2011) Tulliin jäädessään piraattituotteet takavarikoidaan ja tuhotaan.

Lääkkeiden maahantuontiin liittyy tiettyjä rajoituksia. Suomessa asiakas voi esimerkiksi apteekista postitse tilata reseptilääkevalmisteita, rohdosvalmisteita ja rekisteröityjä tai ei-rekisteröityjä homeopaattisia tai antroposofisia valmisteita kolmen kuukauden tarvetta vastaavan määrän. Tilaukset voi tehdä ainoastaan Eta-alueelta. Reseptilääkevalmistetta vastaanottavalla tulee olla mukanaan lääkärin resepti. Lääkevalmisteiden tilaaminen Eta-alueen ulkopuolelta on kielletty ja huumausainetta sisältävien lääkeaineiden vastaanottaminen postitse on Suomen ulkopuolelta kiellettyä. (Tulli 2011) Suomessa lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea luokittelee pyydettyä valmisteet. Valmisteet voidaan luokitella lääkkeeksi, ei-lääkkeeksi tai terveydenhuollon laitteeksi ja tarvikkeeksi. Tavallisesti elintarvikkeena myytävät rohdokset, luontaistuotteet ja ravintolisät voivat sisällöltään olla Suomessa kiellettyjä, vaikka ne olisivat ostomaassa tai jossain toisessa EU-maassa sallittuja.

Uhanalaisten kasvien ja eläinten maahantuontia rajoitetaan. Muun muassa villit kissaeläimet, norsunluu, papukaijat, korallit ja lähes kaikki orkideat vaativat CITES-tuontiluvan. Ostajan tulee hankkia CITES-lupa jo ennen tavarantoimitusta ja EU:n ulkopuolelta tilattaessa esittää se Tullille ennen tavarantoimitusta.

Vaarallisten tavaroiden, kuten huumausaineiden, radioaktiivisten aineiden, ampuma-aseiden ja räjähteiden maahantuonti sisältää rajoituksia.

Alle 45 euron arvoisia lahjalähetyksiä ei tarvitse tullata EU:n ulkopuolelta. Tämän sääntöön on kuitenkin poikkeuksia. Muun muassa hajuvesiä, kahvia, kahviuutteita, teetä ja teeuutteita koskee myös määrälliset rajoitukset pelkän arvon lisäksi. Savukkeista, pikkusikareista, sikareista, piippu- ja savuketupakasta, alkoholista ja alkoholijuomista kannetaan aina arvonlisävero ja valmistevero. (Tulli 2011)

Alkoholista ja tupakasta kannetaan valmisteveroa. Tämä tarkoittaa sitä, että tuotteiden maahantuonnista peritään valmistevero, vaikka tuotteista olisi suoritettu vero jo jossain toisessa jäsenvaltiossa. Mikäli myyjä vastaa verovelvollisuudesta, kyseessä on etämyynti. Tällöin etämyyjä voi asettaa Suomeen veroedustajan, joka suorittaa tavaroiden verot tai sitten annettava tullille ilmoitus valmisteveron alaisten tuotteiden lähettämistä ennen lähetystä Suomeen. Yksityishenkilö on velvollinen suorittamaan valmisteveron Suomeen, mikäli hän järjestee kuljetuksen itse. Tällöin ostajan on ilmoitettava valmisteveron alaisista tuotteista kotipaikkansa tullipiirille ja asetettava vakuus suoritettavista valmisteveroista ennen tuotteiden lähettämistä. Lisäksi veroilmoitus annetaan neljän arkipäivän kuluessa tuotteiden vastaanottamisesta, jonka perusteella vero kuitataan ennakkoon maksetusta vakuudesta. Valmistevero alkoholijuomista on jaoteltu juoman tyyppin ja alkoholipitoisuuksien mukaan. Valmisteveromenettely on tupakkatuotteita tilattaessa sama kuin alkoholijuomia tilattaessa. Tupakkavero on vähintään 131,50 euroa 1000 savuketta kohden ja hienoksi leikatusta tupakasta vähintään 68,50 euroa kilogrammaa kohden. (Tulli 2011)

Alkoholijuomien vähittäismyynti ja välittäminen palkkiota vastaan välittäminen on kiellettyä Suomessa muilta kuin Alko Oy:ltä ja muilta vähittäismyyntiluvan haltijoilta. Alkoholijuomien hallussapito on Suomessa kiellettyä alle 18-vuotiailta ja väkevien alkoholijuomien alle 20-vuotiailta. Nuuskan vastaanottaminen, myös lahjalähetyksenä, Suomen ulkopuolelta on aina kiellettyä. (Tulli 2011)

6 OSTAJAN OIKEUDET

6.1 Maksutavat

Tilisiirto

Suomessa on käytössä SEPA-maksut (Single Euro Payments Area). SEPA on yhtenäinen euromaksualue Euroopan talousalueella. SEPA:aan kuuluu kaikki EU-maat sekä Islanti, Norja, Liechtenstein, Monaco ja Sveitsi.

SEPA-alueella euromääräiset tilisiirrot tehdään käyttämällä kansainvälistä IBAN-tilinumeroa ja pankin BIC-tunnusta. Tilisiirto välitetään maksunsaajalle yksinomaan näiden tunnusten perusteella. SEPA-maksujen yleisten ehtojen mukaan valtion rajan ylittävä maksu maksetaan maksunsaajan pankin tilille viimeistään maksutoimeksiannon toteuttamisen aloituspäivää seuraavana pankkipäivänä, paperinen toimeksianto voi pidentää maksun toteuttamisaikaa enintään yhdellä pankkipäivällä (Finanssialan Keskusliitto 2011). Käytännössä SEPA-maksaminen on koko maksualueelle samanlaista kuin kotimaan maksujenkin maksaminen ja se hinnoitellaan samalla lailla kuin kotimaan maksujenkin maksaminen. Saajaa ja maksajaa veloitetaan oman pankin palveluhinnaston mukaan. Sen nopeuden ja edullisuuden vuoksi SEPA-maksua voikin pitää parhaana maksutapana ulkomaille, kun maksun saaja on SEPA-alueella ja maksu on euromääräinen.

Jos halutaan maksaa tilisiirto SEPA-alueen ulkopuolelle tai ei-euromääräisenä voidaan tehdä ulkomaan tilisiirto. Ulkomaan tilisiirtoa varten maksaja tarvitsee maksun saajan IBAN- ja BIC-tunnukset. Ulkomaan tilisiirto on kalliimpi ja hieman hitaampi maksuvaihtoehto verrattuna SEPA-alueen tilisiirtoon.

Tilisiirron heikko puoli on sen heikko kuluttajansuoja. Mikäli kuluttaja tilaa esimerkiksi tavaran ulkomailta maksamalla sen ennakoon tilisiirtona, eikä sen jälkeen saakaan haluamaansa tavaraa toimitettuna, ei hänellä ole mahdollisuutta periä rahojaan takaisin pankilta. Mikäli kuluttaja tahtoo pitäytyä etukäteis-

maksussa, joka tavallisesti on kaupankäynnin normi, ja samalla tavoittelee parempaa kuluttajansuojaa, tulee hänen valita jokin muu maksutapa tilisiirron sijasta. Mikäli etukäteismaksu tilisiirrolla on kaupan ainoa maksutapa, kannattaa kuluttajan harkita ja arvioida myyjän luotettavuutta.

Luottokortit

Myös luottokortit kelpaavat maksuvälineenä ulkomaisille kauppiaille sekä myös maksuvälineenä internetissä. Luottokortilla maksettaessa etuna on tilisiirtoon verrattuna vahvempi kuluttajansuoja, maailmanlaajuinen käyttö, sekä nopeampi ja helpompi käyttäjäystävällisyys. Luottokortti on verkko-ostosten tekemiseen erinomainen maksuväline, sillä suurin osa verkkokaupoista ympäri maailman kelpuuttaa luottokortilla maksamisen ja usein se on ensisijainen maksutapa. Esimerkiksi Suomen suosituimman luottokortin Visan Verified by Visa –palvelu varmentaa Visa-kortin verkko-ostoksia maksettaessa asiakkaan henkilökohtaisilla verkkopankkitunnuksilla. Palvelu on käytössä kymmenissä tuhansissa verkkokaupoissa ja käyttäminen toimii nopeasti ilman erillisten ohjelmien asentamista internet-selaimessa. SEPA-alueen ulkopuolelle maksettaessa luottokortti on myös ulkomaan tilisiirtoa huomattavasti edullisempi maksuväline.

Yksi luottokortin ehdottomista hyvistä puolista on se, että mahdollisessa ongelmatilanteessa kuluttaja voi valittaa myyjän lisäksi luottokorttiyhtiölle. Jos esimerkiksi luottokortilla maksettu tavara ei jostain syystä saavu koskaan perille, se on virheellinen tai saapuu myöhässä sovitusta aikataulusta, voi ostaja hakea rahojaan takaisin luottokorttiyhtiön kautta mikäli neuvottelu myyjän kanssa ei onnistu. Mikäli ehdot täyttyvät kuluttaja saa rahansa takaisin luottokorttiyhtiöltä, joka sitten sovittelee asian myyjän kanssa. Luottokortilla maksettaessa ostaja saa myös pidemmän maksuajan, verrattuna tilisiirtoon.

Luottokorttitietoja antaessaan ostajan tulee kuitenkin ottaa selville kauppiaan luotettavuus ja esimerkiksi verkkokaupassa riittävä suojaus maksamisessa. Internetissä muutenkin luottokorttitietojen antamisessa kannattaa olla tarkkana, sillä tietojen urkkiminen on yleinen huijausyritys. Luottokortin haltijan kannattaa

kin tutustua perinpohjaisesti luottokorttiyhtiön turvallisuusohjeisiin ennen kortin käyttöönottoa. Luottokortin haittapuolena verrattuna esimerkiksi tilisiirtoon on myös se, että sitä pitää anoa tietyin ehdoin ja se, että sillä on korkeampi käyttökustannus.

PayPal

PayPal on yhdysvaltalaisen eBay:n omistama maksujenvälitysjärjestelmä. Se on erittäin suosittu maksutapa verkkokaupoissa ja erityisesti juuri maailman suurimmassa verkkohuutokaupassa eBayssä, joka painottaa PayPalia maksuvälineenä sivustollaan. Henkilökohtainen PayPal-tili on sidottu henkilön luottokorttiin tai pankkitiliin ja PayPalilla maksaminen veloittaa näitä. Kuluttaja voi myös siirtää rahaa PayPal-tililleen, jolloin maksu veloitetaan suoraan tältä PayPal-tililtä. PayPal-tiliä hallinnoidaan ja sitä käytetään internetissä henkilökohtaisella tunnuksella ja salasanalla. Ostajalle PayPalissa ei ole suoranaista käyttömaksua, mutta kannattaa huomata, että valuuttakurssit joita PayPal käyttää valuuttamuunnoksissa ovat ostajalle yleistä tilannetta hieman epäsuosittuisempia. Siispä esimerkiksi dollarisummaisen tuotteen euroina ostaminen tulee PayPalilla hieman kalliimmaksi verrattuna vaikkapa luottokorttiin.

PayPalin ostajansuoja muistuttaa luottokorttimaksua siinä mielessä, että myös PayPal turvaa ostajan maksun tietyin ehdoin. Mikäli tilattu tavara on esimerkiksi väärä tai se on toimitettu rikkiäisenä tai sitä ei ole toimitettu ollenkaan, on ostajalla mahdollisuus valittaa kaupasta 45 päivän sisällä maksusta PayPalille. Maksuturva ei koske muun muassa palveluita, digitaalisia tuotteita, ajoneuvoja matkalippuja ja lahjakortteja (PayPal 2012). Tämän jälkeen PayPal tutkii kaupan ja tekee päätöksen tilanteen ja todisteiden mukaan rahojen palauttamisesta.

PayPalin kaltaisia maksujenvälitysjärjestelmiä on myös olemassa muita, kuten Googlen Google Checkout, mutta ne ovat jonkin verran harvinaisempia. eBay muun muassa on poistanut Google Checkoutin hyväksytyjen maksuvälineiden listaltaan.

Lasku ja postiennakko

Ostajan kannalta lasku ja postiennakko ovat turvallisimmat maksuvaihtoehdot, koska ostaja voi tarkastaa tilaamansa tavaran ennen maksua. Kuluttajille kauppiat eivät kuitenkaan usein tarjoa laskulla maksamisen mahdollisuutta ja harvinaisen postiennakkokin on kallis, mikäli sitä tarjotaan. Nämä molemmat ovat myyjälle riskialttiita ja mahdollisesti kalliita, joten tavallisesti myyjä suosii maksua etukäteen. Näitä tarjotaan kuitenkin kuluttajalle vain harvoin ulkomailta tilatessa.

Muut maksutavat

Ulkomaansekki on kallis maksuväline niin maksajalle kuin maksun saajallekin, joten sen käyttöä ei kannata suosia. Ulkomaansekin hyvät puolet ovat se, että sen voi tehdä mikäli maksun saajan pankkiyhteystietoja ei ole saatavana. Ulkomaansekin mukana voi lähettää lisäksi tarvittaessa liitteitä.

Käteisen lähettäminen postitse on maksutapa, jonka jotkin pienemmät kauppiat kelpuuttavat. Erityisesti ulkomaille maksettaessa käteisen postittaminen on kuitenkin hyvin riskialtista ja koska todennäköisesti parempiakin maksutapoja on tarjolla, tulisi käteisen lähettämisestä pidättäytyä.

6.2 Toimitustavat

Postilaitokset

Eri maiden julkiset ja yksityiset postilaitokset tarjoavat laajan ja vaihtelevan valikoiman kansainvälisiä paketti- ja rahti- ja huolintapalveluja. Erilaisia lisäpalveluita ja kuljetustapoja hyödyntämällä kuljetuksen saa räätälöityä omien tarpeiden mukaiseksi.

Tavallisimpia palveluita on erilaiset toimituksen nopeuteen perustuvat tuoteryhmät. Näitä ovat esimerkiksi Economy-, Priority- ja Express-kirjeet. Paketeille tarjotaan myös pakettiseurantapalvelua, jolla lähetyksen tilannetta pystyy seuraamaan internetistä. Arvokkaille lähetyksille on tarjolla kirjaaminen tai postivaikuttaminen, joka korvaa kadonneen, anastetun tai vahingoittuneen lähetyksen. Kirjaaminen varmentaa lähetyksen, sillä lähettäjä saa lähetyksestä kuitin ja perillä lähetys luovutetaan kuittausta ja henkilöllisyystodistusta vastaan. Rahaa, arvopapereita tai arvometalleja sisältävät lähetykset suositellaan vakuutettavaksi aina.

Postilaitokset tarjoavat myös rahtipalveluita logistisiin tarpeisiin. Näihin sisältyy autorahdi, lentorahdi ja merirahdi, joista asiakas voi valita omiin tarkoituksiinsa ja kuljetuksen määränpäähän parhaiten sopivan ratkaisun. Ennen kaupan tekoa ostajan ja myyjän tulee sopia miten rahtikulut ja vastuu kuljetusta jakautuu kaupan osapuolien kesken.

Postilaitosten palveluihin kuuluu myös huolintapalveluita. Näitä käyttämällä ostaja säästyy tavaran liikuttamiseen liittyvistä paperitöistä, kuten asianmukaisista vienti- ja tuontidokumenteista ja tullauksesta.

Postilaitosten palvelut, hinnat ja käytännöt voivat vaihdella maittain ja yrityksittäin. Ostajan kannattaakin siis tutustua tarjottuihin palveluihin erikseen eri maiden kohdalla ja siten etsiä hänelle sopivin toimitustapa, josta sopia myyjän kanssa.

Lähettipalvelut

Ostajan on mahdollista hyödyntää myös erilaisten lähettiyritysten palveluita. Lähettipalvelun etu verrattuna postilaitoksiin on vieläkin laajemmat mahdollisuudet koskien toimituksen nopeutta. Lähetykset ovat myös rekisteröityjä, joten niiden etenemistä voi seurata ja ne luovutetaan kuittausta vastaan. Toimitus tehdään suoraan vastaanottajan käteen ja se voidaan tehdä muualle kuin alkuperäiseen toimitusosoitteeseen mikäli ostaja näin kuriirin kanssa sopii.

Esimerkiksi Just-In-Time (JIT) menetelmällä toimiva yritys voi tarvita tietyn tavaran nopeasti pahimmillaan koko tuotannon pysähtymisen uhalla ja tällöin nopea kuriiripalvelu on sille hyvin hyödyllinen. Samoin myös yksityinen kuluttaja tarvitessaan saa toimituksen nopeasti.

Lähettilpalvelun huonoja puolia ostajalle on niiden suhteellisen korkea hinta verrattuna postilaitoksiin. Nopeimpia toimitusmuotoja lukuun ottamatta toimitusajoissa ei myöskään ole välttämättä suurta eroa verrattuna postilaitokseen. Eriyisnopeutta vaativassa toimituksessa tai mahdollisesti vaihtuvaan toimitusosoitteeseen lähetettäessä lähettilpalvelu on kuitenkin vaihtoehto, jota ostajan kannattaa harkita.

Yleisiä maailmanlaajuisia lähettilpalveluita ovat yhdysvaltalaiset United Parcel Service (UPS) ja FedEx sekä esimerkiksi saksalainen Deutsche Postin omituksessa oleva DHL Express.

6.3 Kuluttajansuoja

Suomessa hyvään kuluttajansuojaan tottunut kuluttaja voi yllättyä ongelmatilanteessa ulkomailta tilattujen tuotteiden kanssa. Ostajan oikeudet vaihtelevat maittain ja eri kaupoilla voi olla omia menettelytapojaan, jotka voivat poiketa totutusta. Ostajan onkin syytä ennen ostotapahtumaa ottaa selvää tarvittavista kysymyksistä koskien esimerkiksi palautus- ja peruutusoikeuksia. Esimerkiksi lentolippujen peruutusaika on Suomessa ja Saksassa 14 kalenteripäivää, mutta Isossa-Britanniassa ja Ranskassa vain 7 työpäivää (Kuluttajavirasto 2009). Myös esimerkiksi takuunalaisia tuotteita tilatessa kannattaa selvittää takuunpituus ja menettelytavat mahdollisen vikatilanteen tullessa eteen. Joillain yrityksillä takuu voi olla esimerkiksi Euroopan laajuinen, joten elektroniikkalaitteen voi viedä suoraan takuuhuoltoon Suomessa, mutta toiset tuotteet tulee lähettää takaisin myyjälle.

Myös maksutapaa valittaessa on hyvä huomioida turvallisuus. Esimerkiksi luottokortilla maksettaessa ostaja on mahdollisen huijaustilanteen sattuessa huomattavasti vahvemmassa tilanteessa kuin tilisiirrolla maksettaessa, koska kortin myöntäjä hyvittää tappion asiakkaalle ja hoitaa riitatilanteen myyjän kanssa. Samoin esimerkiksi suosittu maksujenvälitysjärjestelmä PayPal lupaa hyvittää asiakkaan tappiot tietyin ehdoin, mikäli hän joutuu huijauksen kohteeksi tai tilaus ei jostain muusta syystä saavu perille.

Ostajan kannattaa myös kiinnittää huomiota verkkokaupan tai ulkomaisen myyjän luotettavuuteen ja turvallisuuteen. Mikäli verkkosivulla pyydetään esimerkiksi luottokorttitietoja, kannattaa ostajan varmistua että sivusto on turvallinen. Tämä ilmenee yleensä internet-selaimessa, joka ilmoittaa yhteyden olevan suojattu. Luottokorttitietojen lisäksi esimerkiksi PayPal-tunnuksia voidaan yrittää onkia käyttäjiltä laittomasti. Tämä voi tapahtua esimerkiksi huijaussähköpostien muodossa, jotka pyytävät käyttäjää antamaan PayPal-tunnuksensa tai kirjautumaan aidon näköiseen palveluun oman linkkinsä kautta, jolloin tunnistetiedot päätyvät huijarille. Verkkoo-ostajan kannattaakin olla siis tarkkana etenkin tilanteissa, joissa sähköpostilinkin kautta siirrytään maksusivulle, ja tarkastaa maksaessa että palvelun sivu on oikea.

Joskus tilaukset voivat kadota matkalla myyjältä ostajalle. Tätä tilannetta voi ennakoida vakuuttamalla tai rekisteröimällä tilauksensa tai käyttämällä kuriiripalvelua.

7 LOPUKSI

Opinnäytetyöni tavoite oli kerätä selkeä perustietopaketti ulkomailta ostamisesta ja maahantuonnista yksityiselle kuluttajalle ja pienyrittäjälle.

En halunnut liittää opinnäytetyöhön kaikkia mahdollisia esimerkkejä ja variaatioita ulkomailta ostamisesta, sillä ideana oli tehdä enemmänkin opasmuotoinen työ, kuin kaikenkattava tietopaketti. Mielestäni opinnäytetyössä tulee kuitenkin ilmi ulkomailta ostamisen perusasiat, kuten arvonlisäverotus, tullaus ja kaupankäynti verkossa, joilla ostaja useimmissa tapauksissa pärjää tai pääsee ainakin alkuun. Mielestäni ohjeistus myös auttaa ostajaa ymmärtämään esimerkiksi tullausprosessin kulkua ja uskon että tätä tietoa voi soveltaa myös tilanteisiin, joita tässä opinnäytetyössä ei suoraan käsitellä. Koska tilanteita on hyvin monenlaisia, ostajan kannattaakin kääntyä viranomaisen puoleen lisätietoa halutessaan, sillä heiltä sitä on saatavilla ja sen välittäminen on heidän velvollisuutensa.

Arvelin opinnäytetyön aloittamisvaiheessa suurimmaksi ongelmaksi nousevan aihealueen rajaamisen, sekä tiedonhankinnan tietyistä aiheista. Tämä pitikin jokseenkin paikkaansa, sillä ulkomailta ostettaessa eteen voi tulla hyvin paljon erityyppisiä tilanteita riippuen mistä ostetaan, mitä ostetaan, miten ostetaan ja kuinka paljon ostetaan. Pyrin parhaani mukaan keräämään näistä oleellisimmat tiedot ja sisällyttämään ne opinnäytetyöhön. Mielestäni onnistuinkin tässä tavoitteitteni mukaisesti.

LÄHTEET

Eskola, A. & Lääkkö, H. 2001. Yrityksen arvonlisäverotus. Helsinki: EDITA Oyj.

Siikavuo, Juha. 2003. Pienyrityksen taloushallinto. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Euroopan komissio 2012. TARIC-tieto tavarakoodi: 4013200000. Viitattu 24.5.2012

http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/taric/measures.jsp?Lang=fi&SimDate=20120524&Taric=4013200000&LangDescr=fi

Finanssialan Keskusliitto 2011. Euromaksualueella välitettävien euromaksujen yleiset ehdot (1.1.2012 alkaen). Viitattu 19.5.2012

http://www.fkl.fi/materiaalipankki/malliehdot/Dokumentit/Euromaksujen_yleiset_malliehdot.pdf

Itella 2009. Ulkomaisista verkkokaupoista ostaminen kaksinkertaistunut vuodessa. Viitattu 17.11.2011

http://www.posti.fi/tiedotteet/2009/20090317_verkkokauppa.html.

Kaupan Liitto 2009. Suomalaisten rahat valuvat ulkomaisiin verkkokauppoihin. Viitattu 17.11.2011

http://www.kauppa.fi/ajankohtaista/uutiset/suomalaisten_rahats_valuvat_ulkomaisiin_verkkokauppoihin_394.

Kaupan Liitto 2011. Verkkokauppa kasvanut alkuvuonna 15 prosenttia. Viitattu 18.11.2011

http://www.kauppa.fi/ajankohtaista/tiedotteet/verkkokauppa_kasvanut_alkuvuonna_15_prosenttia_21815.

Kuluttajavirasto 2009. Tiedote – Kaikkia verkon kautta tehtyjä ostoksia ei voi peruuttaa. Viitattu 20.11.2011 <http://www.kuluttajavirasto.fi/Page/6f180b5f->

ad4e-4fb7-a02b-e867928f04b0.aspx?groupID=f25732c3-1f9c-4251-abce-fef0e4a35af9&announcementID=d1c2f5f2-a1a5-48bd-b938-d8ebf3bf0575.

PayPal 2012. PayPal User Agreement. Viitattu 20.5.2012

https://cms.paypal.com/us/cgi-bin/?cmd=_render-content&content_ID=ua/UserAgreement_full#13. Protection for Buyers.

TNS 2010. Verkkokauppa elää voimakasta murrosta. Viitattu 19.11.2011

http://www.tns-gallup.fi/index.php?k=14580&hakuistr=verkkokauppa#a_14580.

TNS 2011. Suomalaiset ostivat lähes 10 miljardilla eurolla verkosta 2010. Viitattu 13.11.2011

http://www.tns-gallup.fi/uutiset.php?aid=14655&hakuistr=verkkko%20ostaminen#a_14655.

TNS 2011. Suomalainen verkkokauppa kasvaa ja kehittyy. Viitattu 13.11.2011

http://www.tns-gallup.fi/index.php?k=14663&hakuistr=ulkomailta%20ostaminen#a_14663.

Tulli 2009. Tulli tutuksi – Tehtävät. Viitattu 22.5.2012

http://www.tulli.fi/fi/suomen_tulli/tulli_tutuksi/tehtavat/index.jsp

Tulli 2011. EU:n tulli- ja veroalue. Viitattu 13.11.2011

<http://www.tulli.fi/resources/printable.jsp?printoid=4292>.

Tulli 2011. Näin teet tulliselvityksen. Viitattu 20.5.2012

http://www.tulli.fi/fi/yksityisille/netista_ostaminen/tulliselvityksen_tekeminen/index.jsp

Tulli 2011. Viitattu 20.11.2011

http://www.tulli.fi/fi/yksityisille/netista_ostaminen/tullit_ja_verot/index.jsp.

Tulli 2011. Asiakasohje Nro 19, Ostaisinko Internet-kaupasta – ohje tavaraa tilaavalle yksityishenkilölle. Viitattu 19.11.2011

http://www.tulli.fi/fi/suomen_tulli/julkaisut_ja_esitteet/asiakasohjeet/ostaminen_ulkomailta/tiedostot/019_yksityish.pdf.

Tulli 2011. Miten annan tulli-ilmoituksen? Viitattu 19.5.2012

http://www.tulli.fi/fi/yrityksille/tuonti/tulli_ilmoitus/index.jsp

Vero 2011. Täyttöohjeet: Arvonlisäveron tiedot - 313 Tavarastot muista EU-maista. Viitattu 21.5.2012

<http://portal.vero.fi/public/default.aspx?uielementsiz=2&nodeid=7966#313>

Vero 2010. Arvonlisäverotus EU-tavarakaupassa. Viitattu 22.5.2012

[http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Arvonlisaverotus/Kansainvalinen_kauppa/Arvonlisaverotus_EUtavarakaupassa\(14381\)#5_Tavaroiden_yhteisohankintaX](http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Arvonlisaverotus/Kansainvalinen_kauppa/Arvonlisaverotus_EUtavarakaupassa(14381)#5_Tavaroiden_yhteisohankintaX)

Vero 2010. Ahvenanmaan veroraja arvonlisäverotuksessa. Viitattu 21.5.2012

[http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Arvonlisaverotus/Kansainvalinen_kauppa/Ahvenanmaan_veroraja_arvonlisaverotukses\(14185\)](http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Arvonlisaverotus/Kansainvalinen_kauppa/Ahvenanmaan_veroraja_arvonlisaverotukses(14185))

